

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **Zdeněk Mrázek**, IČO: 61362581,
sídlem Straškov 293, 411 84 Straškov-Vodochody,
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Doležalem,
sídlem Mazovská 476/2, 181 00 Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2023, č. j. KUUK/058271/2023/DS/Pan,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 25. 4. 2023, č. j. KUUK/058271/2023/DS/Pan, a rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy, ze dne 18. 1. 2023, č. j. MURCE/ 2998/2023, **se zrušují.**
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2023, č. j. KUUK/058271/2023/DS/Pan, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem (dále jen „městský úřad“) ze dne 18. 1. 2023, č. j. MURCE/ 2998/2023, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Současně byla žalobci podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Přestupku se žalobce dopustil tím, že jako provozovatel vozidla nezajistil v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, aby při užití vozidla registrační značky X na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť dne 15. 12. 2021 v 10:28 hodin v obci Roudnice nad Labem na parkovišti v ulici Karlovo náměstí u domu č. p. 19 blíže nezjištěný řidič zastavil a stál s vozidlem bez zaplacení poplatku na místě, které je označeno dopravní značkou č. IP 13c (Parkoviště s parkovacím automatem), a které je nařízením obce (č. 3/2021) stanovené jako zpoplatněný úsek místní komunikace. Tím porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona.
3. Současně žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

4. Žalobce v žalobě uvedl, že je nesporné, že jeho vozidlo bylo zaparkované na Karlově náměstí u č. p. 19, přičemž vozidlo nebylo označeno platným parkovacím lístkem, který nebyl ani zakoupen. Rovněž je dle žalobce nesporné, že ulice Řípská, Očkova, Arnoštova i most přes řeku Labe jsou označeny dopravní značkou č. IP 13c, naopak na příjezdové trase po ulici Jungmannova – Nerudova není žádné dopravní značení č. IP 13c (vše příjezdové cesty na Karlovo náměstí).
5. Dále konstatoval, že ve věci je sporné, zda řidič vozidla přijel na místo po trase ulice Jungmannova – Nerudova – Karlovo náměstí, tedy zda řidič cestou na Karlovo náměstí č. p. 19 minul dopravní značku č. IP 13c. Žalobce nesouhlasil s tvrzením správních orgánů, že ulice Jungmannova a Nerudova byly v době spáchání přestupku jednosměrné v opačném směru jízdy, tedy že byly osazeny dopravní značkou č. B2, a tudíž nebylo možné, aby po nich žalobce přijel, neboť by se tím dopustil přestupku. Podle žalobce v době spáchání přestupku uvedené ulice nebyly jednosměrné, neboť v rozhodné době probíhala rekonstrukce kanalizace a vodovodu v Riegrově ulici. Z toho důvodu byla opatřením obecné povahy ze dne 28. 6. 2021, č. j. MURCE/25016/2021, (dále jen „OOP“) stanovena změna dopravního značení, kdy z ulice Jungmannova a ulice Nerudova se staly ulice s obousměrným provozem, a tedy těmito ulicemi bylo možné přijet na Karlovo náměstí. Dodal, že v řízení nebylo sporu, že na příjezdové trase z ulice Jungmannova-Nerudova nebylo umístěno žádné dopravní značení č. IP 13c.
6. Dále žalobce sdělil, že s ohledem na skutečnost, že OOP bylo vydáno s účinností do 31. 10. 2021, avšak práce na pozemní komunikaci nebyly v tomto termínu hotovy, došlo tak k faktickému zachování dopravního značení v podobě, že ulice Jungmannova a Nerudova byly obousměrné. K řečenému žalobce poukázal rovněž na informaci poskytnutou městským úřadem ze dne 24. 5. 2023, č. j. MURCE/24196/2023, v níž městský úřad uvedl, že práce, pro které bylo měněno dopravní značení, byly ukončeny až 28. 2. 2022. Přestože městský úřad výslovně netvrdil, že dopravní značení zůstalo zachováno v režimu OOP, je podle žalobce pravděpodobné, že byl-li změněn režim provozu a dopravního značení kvůli Shodu s prvopisem potvrzuje I. T..

rekonstrukci kanálu s předpokladem určitého ukončení, které se opozdilo, došlo též k zachování režimu provozu a dopravního značení v podobě vymezené OOP po celou dobu faktického výkonu prací. Podle žalobce musel městský úřad z úřední činnosti vědět, že v den spáchání údajného přestupku bylo možné na Karlovo náměstí legálně přijet po ulici Jungmannova a Nerudova, neboť tyto ulice nebyly osazeny dopravním značením č. IP 13c. Správní orgány na věc hleděly tak, jako by komunikace nikdy obousměrná nebyla, k čemuž žalobce poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2019, č. j. 2 As 74/2018-38. Z rozsudku podle žalobce vyplývá, že bude-li prokázáno, nikoliv ke dni spáchání přestupu, ale např. ke dni projednání přestupku, že dopravní značení bylo odlišné, je nutné, aby se správní orgán otázky více věnoval. Jedinou relevantní otázkou bylo, zda ulice Jungmannova a Nerudova byly v rozhodné době jednosměrné, nebo obousměrné. K této otázce však správní orgán nic nezjistil.

7. Žalobce dále namítal, že správní orgány nevyslechly žalobcem navrženého svědka – A. M., který dle tvrzení žalobce jako řidič přijel na místo přestupku po ulici Jungmannova a Nerudova. Výpověď navrhovaného svědka byla relevantní a důležitá, neboť mohla prokázat, že ke dni spáchání přestupku bylo z důvodu trvající rekonstrukce změněno dopravní značení tak, že řidič přijel po ulici Jungmannova – Nerudova, aniž by porušil jakékoli dopravní značení, a že na této příjezdové trase nebylo žádné dopravní značení č. IP 13c.
8. Žalobce správnímu orgánu vytknul, že nevede řádně spis. Na listu č. 19 správního spisu je obsažena žádost o vyjádření, zda dopravní značení dne 15. 12. 2021 odpovídalo přiložené fotodokumentaci. Žádná fotodokumentace přiložena nebyla, a přesto bylo odpovědí, pod kterou je podepsána jiná oprávněná úřední osoba, že dopravní značení fotodokumentaci odpovídá. Ze správního spisu vůbec není zřejmé, k jaké fotodokumentaci se tato úřední osoba vyjadřovala, naopak se ze spisu jeví, že žádná dokumentace přiložena nebyla. Napadené rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné, neboť z něj nelze zjistit, jaký stav dopravního značení potvrdil referent M. H. na listu č. 20 správního spisu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout pro nedůvodnost. K žalobním námitkám uvedl, že předmětem správního řízení byl přestupek provozovatele vozidla, který nezajistil, aby na pozemních komunikacích nebyl spáchán přestupek v souvislosti s provozem vozidla, nikoliv dokazování spáchání samotného přestupku řidičem vozidla, který byl spolehlivě zjištěn a zadokumentován. Existenci dopravního značení č. IP 13c (Parkoviště s parkovacím automatem) v místě přestupku prokazuje fotodokumentace všech příjezdů na Karlovo náměstí v Roudnici nad Labem doplněná dne 27. 6. 2022 (ulice Řipská, Očkova, Arnoštova, silnice č. II/240 příjezd z mostu přes Labe na Karlovo náměstí). Vzhledem ke skutečnosti, že uvedené fotografie nejsou datované, doplnil žalovaný správní spis o vyjádření Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy – silničního hospodářství, stran uvedeného dopravního značení, které potvrzuje platnost uvedené fotodokumentace. Žalovaný označil za irrelevantní tvrzení žalobce, že řidič vozidla přijel na Karlovo náměstí z ulice Jungmannova a Nerudova. Ulice Nerudova je jednosměrnou komunikací ve směru z Karlova náměstí a umístění dopravního značení č. IP 13c by tak pro provoz na pozemních komunikacích postrádalo smysl.
10. Žalovaný sdělil, že až v žalobě uvedl žalobce námitku, že ulice Jungmannova a Nerudova byla v době spáchání přestupku z důvodu rekonstrukce kanalizace a vodovodu obousměrná, přičemž k tomuto žalovaný odkázal na výstup z portálu Mapy.cz. Na snímku vjezdu na Karlovo náměstí z ulice Nerudova a Jungmannova, který byl pořízen dne 5. 5. 2022, je vidět, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T..

že zde probíhala rekonstrukce a ulice Jungmannova a Nerudova byly přechodným dopravním značením č. P7 (Přednost protijedoucích vozidel) dočasně obousměrná, ale dále je zde také zachyceno přechodné dopravní značení č. IZ 8a (Zóna s dopravním omezením) s dopravním značením č. IP 13c (Parkoviště s parkovacím automatem). Podle žalovaného tedy bylo prokázáno, že i v době, kdy byla ulice Jungmannova a Nerudova obousměrná, bylo zde umístěno přechodné dopravní značení upozorňující na zónu s parkovištěm s parkovacím automatem.

Replika žalobce

11. Žalobce konstatoval, že žalobní námitky spočívaly v tom, že jednání nebylo vůbec protiprávní pro absenci dopravního značení, které by parkování upravovalo. Nebylo-li jednání řidiče protiprávní, nevykazovalo znaky přestupku a nenaplněovalo skutkovou podstatu přestupku provozovatele vozidla. Žalobce označil za irrelevantní argumentaci žalovaného, že vozidlo stálo na Karlově náměstí bez platného parkovacího lístku, neboť již v žalobě žalobce tuto skutečnost označil za nespornou. Žalobce podotkl, že na Karlovo náměstí vozidlo přijelo z ulice Jungmannova – Nerudova, tedy ulicí, u které nebylo ve správním řízení prokázáno umístění dopravního značení. Žalobce upozornil, že žalovaný ve vyjádření k žalobě připustil, že v rozhodné době byla ulice Nerudova obousměrná z důvodu rekonstrukce kanalizace, čímž dal žalobci za pravdu a popřel své tvrzení v napadeném rozhodnutí. Žalobce sdělil, že tvrzení žalovaného, že na výjezdu z ulice Nerudova byla také dopravní značka č. IZ 8a (Zóna s dopravním omezením) s vyobrazením značky č. IP 13c, je novotou, neboť ve správním řízení správní orgány netvrdily, že by výjezd z ulice Nerudova byl osazen jakoukoli dopravní značkou omezující parkování. Podle žalobce žalovaný ve vyjádření k žalobě účelově tvrdil, že příjezd z ulice Nerudova byl osazen dopravní značkou č. IP 13c, a to dokonce zónovou, přičemž takové tvrzení nebylo obsaženo v rozhodnutí. Podotkl, že takové tvrzení je v rozporu s jinými důkazy, neboť není možné, aby některé příjezdy byly označeny značkou č. IP 13c a jiné zónovou značkou. Podle žalobce se buď jedná o zónu s určitým omezením, pak musí být stejné značky umístěny na všech příjezdech do této zóny, nebo se o takovou zónu nejedná. Žalobce tak proti uvedenému závěru nemohl dříve brojit ve správním řízení. K výtce žalovaného, že žalobce teprve v žalobě tvrdil, že ulice Nerudova byla obousměrná, a bylo tak po ní možné přijet, žalobce uvedl, že již ve vyjádření k podkladům rozhodnutí u městského úřadu uvedl, že řidič přijel po ulici Nerudova.

Posouzení věci soudem

12. Napadené rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlížet toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
13. Stěžejní žalobní námitkou je otázka, zda byl v řízení o přestupku provozovatele vozidla dostatečně zjištěn skutkový stav stran prvotního přestupku řidiče vozidla. Řidič podle Shodu s prvopisem potvrzuje I. T..

žalobce neměl stát v místě působnosti dopravní značky č. IP 13c, neboť na místo parkování přijel ulicí, kde toto značení nebylo umístěno.

14. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 1. 2020, č. j. 8 As 310/2018-69, konstatoval, že *„i v řízení o správním deliktu (provozovatele vozidla – poznámka soudu) je nezbytné vycházet z dostatečných podkladů svědčících tomu, že k předmětnému skutku vůbec došlo.“* Z uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že v rámci řízení o přestupku provozovatele vozidla je nutné postavit na jisto, že skutečně došlo nezjištěným řidičem ke spáchání přestupku při řízení vozidla, jehož je stíhaná osoba provozovatelem.
15. Nezjištěný řidič vozidla měl dne 15. 12. 2021 v 10:28 hodin v obci Roudnice nad Labem na parkovišti v ulici Karlovo náměstí u domu č. p. 19 zastavit a stát s vozidlem bez zaplacení poplatku na místě, které bylo označeno dopravní značkou č. IP 13c (Parkoviště s parkovacím automatem). Žalobce již v řízení před městským úřadem (vyjádření ze dne 16. 1. 2023) namítal, že řidič se na ono parkovací místo dostal z trasy ulic Jungmannova – Nerudova, které nebyly označeny dopravními značkami č. IP 13c, ani jinými dopravními značkami, které by oznamovaly placené parkování, a tudíž se nedopustil přestupkového jednání, které mu bylo kladeno za vinu. Odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo blanketní.
16. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že existenci dopravního značení č. IP 13c (Parkoviště s parkovacím automatem) v daném místě prokazuje fotodokumentace všech příjezdů na Karlovo náměstí v Roudnici nad Labem (ulice Řipská, Očkova, Arnoštova a silnice č. II/240) doplněná městským úřadem dne 27. 6. 2022, přičemž časová příhodnost nedatované fotodokumentace byla doložena vyjádřením Městského úřadu Roudnice nad Labem, odbor dopravy, ze dne 14. 10. 2022. Současně se žalovaný ztotožnil s tvrzením městského úřadu, že námitka, že řidič přijel na Karlovo náměstí z ulic Jungmannova – Nerudova, je irelevantní, neboť ulice Nerudova je jednosměrnou pozemní komunikací ve směru z Karlova náměstí a umístění dopravního značení č. IP 13c by na této pozemní komunikaci postrádalo jakýkoliv smysl. Žalovaný doplnil, že pokud by řidič přijel na Karlovo náměstí z ulice Nerudova, nerespektoval by dopravní značení č. B 2 (Zákaz vjezdu všech vozidel). Tímto jednáním by se řidič dopustil přestupkového jednání.
17. Soud konstatuje, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že řidič zaparkoval vozidlo na místě, k němuž se dalo přijet několika cestami – ulice Nerudova, Řipská, Očkova, Arnoštova a silnice č. II/240, což žalobce nerozporoval. Správní orgány nezjistily, jakou cestou řidič na místo parkování přijel, a proto musely doložit, že všechny příjezdy k místu parkování byly osazeny dopravními značkami informující o placeném stání vozidel. Obsahem správního spisu jsou nedatované fotografie, které mají zachycovat dopravní značení č. IZ 8a (Zóna s dopravním omezením) ve spojení s č. IP 13c (Parkoviště s parkovacím automatem) ulic Řipská, Očkova, Arnoštova a silnice č. II/240. Dokladem toho, že dopravní značení zachycené na fotografiích, mělo být umístěno ve stejné podobě i v den spáchání přestupku řidiče (15. 12. 2021), mělo být vyjádření Městského úřadu Roudnice nad Labem, odbor dopravy, ze dne 14. 10. 2022. V uvedeném vyjádření je však toliko potvrzeno: *„že dopravní značení IZ8a a IZ8b se symbolem DZ IP13c v Roudnici nad Labem bylo dne 15.12.2021 na svých původních místech a s tímto dopravním značením nebylo nijak manipulováno ani přesouváno.“* Uvedené vyjádření reagovalo na žádost městského úřadu ze dne 14. 10. 2022 o potvrzení, zda dopravní značení č. IP 13c v Roudnici nad Labem na přiložené fotodokumentaci souhlasí s umístěním dopravního značení ve dne 15. 12. 2021. K námitce žalobce soud sděluje, že k uvedené žádosti ve správním spise nebyla připojena žádná fotodokumentace a lze tudíž jen spekulovat, zda se vyjádření týkalo nedatované fotodokumentace založené dříve ve správním spise. Z vyjádření rovněž není jasné, zda Shodu s prvopisem potvrzuje I. T..

dopravní značení č. IZ 8a a č. IZ 8b ve spojení s č. IP 13c dne 15. 12. 2021 bylo umístěno v ulicích Řipská, Očkova, Arnoštova a silnice č. II/240, ale pouze to, že bylo na svých původních místech a nebylo s ním manipulováno, přičemž ze správního spisu nevyplývá, jaké bylo původní umístění dopravního značení. Soud tedy přisvědčil žalobní námitce a konstatuje, že tvrzení o dopravním značení v ulicích Řipská, Očkova, Arnoštova a silnice č. II/240 ve dne 15. 12. 2021 nemá ve správním spise oporu. Z podkladu založeného ve správním spise musí být jednoznačně zřejmé, kdy, kde a jaké dopravní značení bylo umístěno. Nelze toliko spekulativně dovozovat, že se vyjádření Městského úřadu Roudnice nad Labem, odbor dopravy, vztahuje k fotografiím založeným dříve ve správním spise a jaké bylo původní umístění dopravního značení, které nebylo změněno.

18. Podle žalobce však řidič na místo parkování přijel z ulic Jungmannova – Nerudova, kde nebyly umístěny žádné dopravní značky informující o placeném parkování, a tudíž řidič neparkoval v jejich působnosti. Již v řízení před městským úřadem žalobce ve vyjádření ze dne 16. 1. 2023 navrhoval k prokázání svého tvrzení výslech svědka A. M., kterého označil za řidiče vozidla. Navrhovaný výslech však nebyl proveden a dopravní značení v ulicích Jungmannova a Nerudova nebylo ve správním spise nikterak doloženo. Žalovaný a městský úřad se spokojili s konstatováním, že ulice Nerudova je jednosměrná, a to ve směru od Karlova náměstí. Kdyby po ní chtěl řidič přijet na místo parkování, dopustil by se tím dopravního přestupku, a proto tuto možnost příjezdu na místo parkování z ulice Nerudovy vyloučili, aniž by v tomto směru zjišťovali skutkový stav věci. Ovšem i žalovaný ve vyjádření k žalobě připustil, že v době přestupkového jednání probíhala rekonstrukce, kvůli níž byl v Nerudově ulici přechodně zaveden obousměrný provoz, byť podle žalovaného bylo v uvedené ulici současně umístěno přechodné dopravní značení informující o parkovací zóně s parkovacím automatem. Soud tedy opět přisvědčil žalobní námitce stran nedostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť správní orgány nezjistily, jaké dopravní značení bylo umístěno v den údajného přestupkového jednání v ulici Nerudova, po níž mohl řidič na místo parkování reálně přijet, a zda se tak skutečně dopustil přestupkového jednání, které mu bylo kladeno za vinu. Soud dodává, že ačkoliv nebylo v řízení zpochybněno, že k místu parkování vede toliko výše uvedených pět pozemních komunikací, tato skutečnost není doložena žádným podkladem (mapou) ve správním spise.
19. S ohledem na shora uvedené soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil bez jednání dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro vadu řízení, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spise a vyžaduje zásadní doplnění. Jelikož předmětnou vadou řízení bylo zatíženo i prvostupňové rozhodnutí, soud dle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil i prvostupňové rozhodnutí městského úřadu. Soud dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, přičemž v dalším řízení bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
20. Jelikož žalobce měl v projednávané věci úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 15 342 Kč. Celková výše se skládá z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek za žalobu, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7 bod 5 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) – převzetí a příprava zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a) AT) a podání žaloby a repliky (§ 11 odst. 1 písm. d) AT), dále z částky 900 Kč za s tím související tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT a z částky 2 142 Kč, která činí náhradu 21 % DPH z uvedených částek bez soudního poplatku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T..

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 22. února 2024

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T..